

Передплата
на «РУСЛАНА» вносить:
в Австрії:
на цілий рік . . . 10 зр. (20 кор.)
на пів року . . . 5 зр. (10 кор.)
на чверть року . . . 2 50 зр. (5 кор.)
на місяць . . . 85 кр. (1 к. 70 с.)
За границею:
на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 16 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділь і руских свят о год. 6-й пополудні.
Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 9 ул. Коперника (Атидога ч. 9.) Експедиція місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавемана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациї неопечатані вільні від порта. — Оголошеня значайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надсланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Удавана щирість.

Подавши голоси праси усіх відтінів, так польскої, як і нашої — ми самі могли-б зовсім безпечно з'їгнувати даліше недавній з'їзд польських демократів. І хочай справді не привизуємо до сего з'їзду більшого значія, то навіть від днівникарського обовязку звільнило би нас маловажанє, з яким віднесла ся нова програма польскої демократії до рускої справи.

В завзятих нападах на «консерву» не розбирали демократи ні відтінній і ріжниць між нею, ні справдішних заслуг і загальних відносин. Очевидно, щоби боронитись, треба мати ворога, а доконче страшного, гидкого, лабатого, як се малюють ціль для діточих стрілиць. Туда звертали ся всі ефектовні стріли на демократичнім з'їзді.

А в другу сторону, для всіх сторонниць польскої лівіці, з'їзд демократів не найшов нічого крім признання компліментів. Всім витягнуто дружну руку, навіть зненавидженим Стояловцям, навіть соціалістам, ба навіть жидам, про яких програма висказує ся, що «сей елемент стане чим раз більше народним і польський жид стане Поляком».

Тільки про Русинів польські демократи забули зовсім, мовби сих Русинів в Галичині не три мільйони було, а яких три сотки на показ, мовби се не був нарід, який заселяє добру половину краю, а не-свідомо маса, яка має служити лише погноєм для демократичних верховодів.

Про руский нарід каже демократична програма лише стільки: «З братнім чувством для Русинів (!), попремо їх стремліне, що зможуть утревалити спільність наших краєвих і народних інтересів». Що се значить? Розбирати сю пусту фразу не маємо зовсім охоти, бо она сказана

лише на те, щоби покрила сю прогалину програми і правдиву гадку демократичного з'їзду про руску справу в Галичині.

Самі ініціатори демократичного з'їзду пізнали недостаточність встромленої в свою програму фрази і їх приборчний орган «Słowo Polskie» з д. 26. серпня старає ся статєю «Więcej szczerości!» доповнити сей недостаток демократичної програми.

«Супроти сего — пише згаданий днівник — вважаємо своїм обовязком висказати ясно і отверто наші погляди. Для нас концентрація на ліво не кінчить ся зовсім там, де починають ся Русини. Противно, ми в борбі і проти лігї консерватизму бажаємо бачити з'єдненими всі щиро демократичні і поступові елементи в краю. Отже рівно польські, як і рускі. Вимір справедливости Русинам не є нам страшним. Овсім, ми переконані сьвято, що не кривду, але користь оно принесе також і нашому народови. З отвертого ворога, якого — удармо ся в груди — ми самі створили, зробимо собі приятеля, союзника. Злучені не лише в'язами крови, але цілим множеством спільних справ та інтересів, спільною долею і долею, мусимо іти разом та борше, чи пізнійше лише на підставі цілковитої рівноправности найти modus vivendi. Поборювати олігархічну майоризацію, а рівночасно мріти про змайоризованє Русинів — є рівно нелюгідним як «смішним».

Говорячи даліше про справу виборчих курій, яку апробував демократичний з'їзд, каже Słowo:

«Приклонники куріяльної системи, навіть щирі демократи, мають на его оборону одинкий аргумент, що після знесеня курій багато округів у східній Галичині, які до тепер репрезентують Поляки, перейшло би в рускі руки. Але чи сі округи дійсно з права належать ся Полякам, чи Поляки виходять в них завжди чесними средствами, чи се є дійсно послі з «волі народа»? Такий аргумент не може удержати ся в устах щирих демократів. Рівність є одна і од-

ною тільки мусить бути міра для всіх. Жадаємо прав для нашого люду, а маємо їх відказувати рускому? Була би се що найменше неконсеквенція, зовсім не до лица демократичним засадам».

Гарні се і справедливі слова, та чому не впали они на ум польским демократам кілька днів перед тим, при укладаню програми? А она певно укладала ся, як не в самій редакції «Słowa», то при помочи его редакторів. Але причина сего така, що програма є документом, а поодинокі числа газети перелітаючим листом. Що там не бажали висказати, се містять тут з удаваною щиростию. А при тім всім «Słowo» ще мало на меті і свій власний інтерес, який оно не спускає з ока ніколи: більше пренумерантів. На чемности підприємць не стратить ніколи; що вадить бути чемним і супроти Русинів! Не дурно то кумами Słowa були жиди. І хоть охрестили его на Słowo polskie, то таки оно задержало семітську шкуру. А так само не поможе се новій демократичній унії, що она назвала ся «польскою»....

Учительська конференція.

З кінцем кожного шкільного року відбувають ся у нас по цілім краю повітові конференції учительські, яких задачею спонукати учителів до дальшого образования себе, запізнаваня ся з новішими здобутками на ниві людового шкільництва і уодностайненє подаваної науки.

Чи витичена ціль (вельми хороша в засаді) найновішими роками осягаєсь? Сумнівати ся треба, коли з боку сим нарадам придивимось. Давнійше, ледви десять літ в зад, шкільний округ становили 2, 3, а літ кілька перед тим 4 і 5 староств. На конференцію з'їздило ся учительство зі всіх приналежних повітів до міста в котрім рада шкільна окружна урядовала. Темати, визначені до опрацюваня на окружну

1

ВІСПА.

Оповіданє Вацлава Космача.

З чеського переклав Я. Юлев.

1.

Червоний двір.

1.

На іглавскім і зноємскім пограничю лежить серед густого ліса мале озеро, прозване: «лісничівским ставом». До него вливають ся припливи з охресних вижн, а з півночи скаче малий потічок, що журчить і жалує ся як хлопчина, коли умучений довгою дорогою побачить дім, а висилуючи ся до послідного, спішить що мога до его дверей і з плачем на пів жалібним, на пів радісним жебрає о пристановище. А потічок дійсно умучив ся. Перебіг бідака далеку дорогу — лісами, луками, через каміне і багна, аж добіг туди, де може відпочити в глибокім, спокійнім руслі. Але молода кров не дає ему спокою. Ледви що відотхнув, сейчас лучить ся з другим припливами і вже опять гуляє, скаче з гірських околиць у доли, в далекі, красні полудневі сьвіти. — Щасливої дороги! — Перебіг греблю, скаче пару кроків каменистими манівцями, а від-

так плюєкає і веть ся довгою стяжкою поміж лозами та вільхами. Руслом потічка одна леваца, самий цвіт! В право і ліво шумять темні бори. Перейдеш якої чверть години, прийдеш до млина, а потічок знову обертає ся назад в право, опускає ліє і горбки порослі ялівцем та ліщиною і сипиває на хорошу рівнину. На ліво край ліса стоїть біла лісничівська хата, а в право веде доріжка до двора, що лежить на пів години ходу на горбюку межі урожайними нивами. Загляньмо туди!

За пів години зайдеш між величаві, здорові сади. Серединою веде дорога до задного в'їзду і на обійствє. Серед обійствє стоїть велика возівня. У ній вози, рала і т. д., а на горі, на стриху є збіжниця. По боках розсіли ся стодоли і хліви. Перед хлівами є два великі камінні корита, а до них тече вода деревляними рурями. З переду стоїть одноповерховий дім. Біля дому брама, а від неї веде красна алея до поблизького села Чежина, а відти даліше до цїсарского шляху.

Дім обернений лицем до цїсарского шляху і хто має здорові очи, розпізнає їдучі ним повозки та вози. З першого поверха стелить ся розкішний вид на полудне і захід. Серед зелених оаз біліють сільські вежі, в дали місточко Будлин, а далі ліси та темні бори. Ясними дня-

ми пізнаєш на овиді мрачну — темну цятку. Люди кажуть, що се Маріяцелянські гори.

Перед домом пицає ся цвітник з альтанкою.

Так виглядає Червоний двір. Є се власність князя Л... а винаймає его Свобода уже від двацять літ. Завідує господаркою розумно і справедливо, удержує порядок в забудованях, виплачує наєм в свій час, тому можна надіяти ся, що винайматимуть ему так довго, доки сам схоче. Коли прийшов у сей двір, мав багато до роботи, але взяв ся до неї горячо, Бог ему поблагословив і тепер вже уважає ся в цілій околиці за «теплого» — всюди его поважають та радо витають, навіть пани.

У сей то двір я Вас заведу, дорогі читачі. Послухайте, як ласка!

2.

Конець мая. На нивах доспіває вже жито, левади колишуть ся буйною травою, небо повне сьвітла та сьпіву — земля повна запахів та цвітів. На нивці за двором стоять два вози. Два мужики накладають зелену траву. Одначе в дійности накладає лише один, молодий, сильний парубчак. Другий, чоловік уже пятьдесятлітний, раз-у-раз вишпортує та цмокає люльку, запалює, оглядає вози та поправляє щось коло

З Beaver Creek, Alta, Canada.

Доходять нас вісти з других сторін Канади, що через посуху і морози ліхи будуть сего року урожаї. В нашій однак колонії річ має ся протилежно; весна була гарна, дощу подостатком, а і літо дописує ві всім хліборобам. Як так дальше піде, то будем мати багаті жнива і хліба до волі.

Дня 10. липня приїхав до нашої колонії о. Заклинський зі Спол. Держав. Дуже се утішило нас всіх, бо ми від давна чекали вже на свого душпастиря, а слухати польських і французьких місіонарів з їх агітацією на шкоду нашого обряду, з польским патріотизмом і езуїтськими ідеями цілком нам остогидло. Они безперестанно перетягали Русинів на своє, клептали нам, що ніколи не будемо мати свого святищенника і на добре зачали вже ту розживатись. О. Заклинський перешкодив тому, бо на саму вість о его приїзді варід (не виключаючи і Польків) відвернув ся від них.

Одним словом, сли так дальше піде і о. Заклинський схоче тим шире зайнятись, то наша колонія буде мати славу найліпше зорганізованої рускої громади в Канаді.

Посвячене нашої церкви відбуло ся дня 5. липня, про що ширше напишу другим разом.

Лешко Карпець.

Трансвальський боляк.

Англія, ся горда цариця на всіх морях, яка ще до недавна чваняла ся, що без єї призову не може впасти оден стріл з корабельної гармати, ся Англія не може дати собі ради з сям боляком, який виріс в Трансвалю на єї великім тїлі. І се стало ся під хвилию, коли для Англії як-раз потрібні свіжі сили для бороненя з відповідним натиском своїх інтересів в Китаю. А як тепер річи стоять, то на далекім сході будуть рішати держави китайську справу самі, не оглядаючи ся на колишню, всемогучу Англію.

Немов для потішеня затревоженої опинії в Англії, та замилення очий широкому світови, подають англійські жерела з Преторії склад боєрских воєнних сил ось в яким виді. Боєрів під оружем остало ще всего 20.000. Лінія їх відділів тягне ся від Бельфасту до ріки Крокоділя (північна границя Трансвалю) і в той спосіб укриває доступ до Бушвальду, де знаходять ся череди худоби по 1000 штук. Між Бельфастом а Махадорпом стоїть 5.000 Боєрів, а на захід від Дальманати 2.000, де Бота веде будову оборонних фортифікацій. Друга воєнна сила Боєрів з шість цалевими арматами стоїть на північ від Бельфасту. Крігер знаходить ся в Дрікфатері на північ від Розенкраню. В полудневім Трансвалю між Боєрами проявляє ся охота повновлення заціпої акції, в цілі забраня Мафекінга.

Про Девета доніс оноді лорд Робертс до Лондона, що єго конець вже близький. Здає ся, що Девет свій марш з возами і арматами на схід уважає за безнадійний і тому з кількома відділами кінноти знов завернув, аби назад дібрати ся до колонії над рікою Оранією. Але він прийде там серед цілком зміненних відносин як тоді, коли покидав Бетлегем. Тоді мав 2.000 людей і 6 до 8 армат. Окрім того лишив в Бетлегемі 5 до 6000 людей, з котрих більша часть знаходить ся тепер в дорозі на Кепльон. Богато армат закопано. Дружина Девета не може тепер числити більше як 300 людей.

Нарешті нинішня телеграма з Преторії (гл. телегр.) деградує вже Девета до ряду звичайних розбишак-довбушуків, що ледви з кількома людьми скриває ся по горах. Але правдоподібно Девет, заким розпустив своїх борців на всі сторони в розтіч, мусів їм, як се завсїгди дієсь, назначити якась збірне місце, куди всі поспішать в меньших гурточках і ріжними дорогами. Так они передруть ся через кордон окружених їх, англійських війск, та знов виступлять в більший силі на плечі їхньої армії, щоби панести нового сорому англійским полководцям.

А тимчасом кошти трансвальської війни зросли до таких розмірів, що і золотодатні ковальні мусіли-б цілі десятиліття складати своє

конференцію, обговорювано перед тим живо на численних учительских кружках і задавано собі праці в перечитованю розправ з сего і того наукового відділу, щоби еляборат на численній окружній конференції випав добре і щоби охоронив ся від безпощадної критики.

На таку численну конференцію являлись досвідчені і очитані педагоґи, а поміж ними обдарені силою вимови — тож і не диво, що розправи велись поважно, на основних мотивах сего або того закиду. Молоді учителі прислухуючись уважно ходови розправ, набирали заохоти, щоби на будуче собі дещо присвоїти, та щоби здобути собі признане за свій еляборат та в провадженій дискусії брати живійший уділ. Сі поважні розправи заохочували? також учителів семінарії і середних шкіл до чинного і численного уділу в нарадах. Забирали они голос і своїми відомостями причинялись до роз'ясненя не одної справи; але бувало і так, що виносили з нарад не одну для себе науку, вплившу з довголітнього досвіду посивілого учителя сільського. Такі конференції поучали і зближали учителів всяких категорій до себе.

Нині змінились обставини не до пізнаня, а на жаль не в додатнім напрямі. Кілько політичних повітів, тільки і рад окружних шкільних. Конференції учительські роздрібнено в сей спосіб, що відбувають ся після округів судових, а не політичних. — Буває так, що в окрузі політичнім знаходить ся 3 і 4 суди повітові — тож і тільки конференцій!

Придивив ся я одній такій конференції в гірськім містечку. — Ото засіло до сеї конференції 15 люда, вчисливши в се число інспектора, заступника предсідателя і секретарів. Додати треба, що муштин було 9 а женцин 6. — Предсідатель високопарною промовою привитав зібраних, вказуючи, як важні темати мають бути обговорені, важні питання роз'яснені і пр. пр.

Число 14-ти людий вислухало стоячо сеї поважної промови, в часі котрої лиш деколи нишком молодий товариш моргнув оком до своєї красивої заводової товаришки, а она прихильним усміхом відповіла на єю заяву. В часі поважних розправ годі було доглянути великого заінтересованя у красною пола, а більше кокетерії і тихого шепоту, котрого зміст годі мені було, яко чужому, підслухати.

Відчитуване еляборатів було млаве, а на кінцеві внесена до них пояснював предсідатель, що на попередній конференції в тих і тих судових повітах запали такі і такі ухвали. В сей час забирає голос оден член і подає раду, щоби зміняти дещо в тім елябораті, щоби кінцевий внесок міг випасти більше згідливий з внеском на відбувших ся вже конференціях. Другий товариш просить предсідателя, щоби призволив відчатати прийнятий еляборат в сусіднім повіті і після того переробити що тільки відчитане опрацьоване. Розумієсь, що сему жаданю досить вчинено. Дальші еляборати розв'язу-

вались побільше в подібний спосіб. Найкомічнійшим з сих нарад був вибір делегата до шкільної Ради окружної. Інспектор сказав, що в сусіднім повіті упали голоси на п. Н., тож було би пожаданим, щоби голоси не розстрілювали ся. Кілько голосів отримав згаданий Н., хто остав в меншости при сих міродатних виборах в сусіднім повіті, сих подрібностей подати не уважав інспектор потрібним. Питаю ся знакомого учителя: а чи знаєте кандидата? Відповідь була: а ка' го зна, ще нема року, як він в нашім повіті. Мимо того кандидат одержав всіх 14 голосів.

Найже тепер кожний мислячий розсудить, котрі конференції можуть принести більшу користь? На мою гадку було-б се кориснійше, еслиб по 2 і 3 округи шкільні враз зі своїми інспекторами бодай що два літа на таку конференцію зїздились, а се викликало би більше заінтересоване і уділ людогово учителя, як і учителів середних шкіл.

Але здаєсь, що мое розумоване буде ріпм desiderium: таж краєву конференцію в минувшім році роздробили аж на три! Давнійше учительство і иньші суспільні круги уважали краєву конференцію немов учительским соймом, бо і се значіне признає її закон державний. На сій конференції обговорювано проєкти научних підручників, зміни напрями в уділюваню сеї або тамтої галузи науки, складано подрібне справоздане з обороту фонду емеритального, ухваловано, де зелізний капітал льоковати і які вартісні папери закупувати для сего фонду.

Учительство тішилось здалегідь, що прийде час, де відсотки і доплати до сего фонду осягнуть таку високість, що буде можна обнизити літа служби на підставі доходу. Сю певність виказав числами покійний професор математики Ст. Курилович, а цікавий може найти подрібне справоздане в річнику >Szkoły< з року 1876 або 1877. Де зложені капітали поділись, то ліпше і не говорити.

На таку краєву конференцію приходив намісник, всі члени шкільної ради краєвої і представителі праси. Давались там чути уваги з уст відпоручників учительства людогово, які здобували собі признане цілого світлого збору, і він міг набрати перекованя, що між учительством знаходять ся люди образовані, які в обсягу свого заводу не в однім можуть подати міродатну гадку.

А днесь на розділених конференціях може завестись таке? От, перемолочує ся змолочене! Впрочім урядових фігур в двоє більше, як свободно вибраних делегатів. — Дало-бись ще богато навести про сї конференції, але і се вистарчить, щоби доказати, що черес найновішні зміни довнесість конференції не підносять ся, але скорше обнижаєсь.

Ю. Г.

них — але до накладаня не бере ся. З молодшого аж літ тече. Але нараз станув і подивив ся на старого; закинїла в нїм кров і він кинув вилами об землю. >Стрику, чуєте, доки терплю, то терплю. Я гарю як чорний вїл, а ви дармуєте. Чи маю робити за двох? Накладайте зі мною, а нї, то покину службу.<

Старий насупив великі, здорові брови, зняв шапку, погладив себе по лисій голові та по мертвій кости, що сторчала єму на чолі як ріжок і сказав спровола, указуючи рукою на цїсарку.

— Шимку, які то люди йдуть он-там дорогою?

— Що мені до сего?

— Не так, Шимку! Як хочеш бути мудрий, послухай мене старого. Видиш, се пішходці аж з Чех. Ідуть до Відня, ба — аж за Відень, шукати роботи; а які они раді, як найдуть єї — а ти дурню маєш доволі роботи перед носом і не зважаєш на се!

— Що мені там по вашій бесїді! Ви лише язиком мелете, а руками нічо. Робіть, як говорите!

— Шимку, з тебе їй Богу нічоґо не буде. Що тобі пошкодить, як за мене наложим? Видиш, а я дав тобі таку науку, якої грїшми не заплатиш!

— Аби вас чорт взяв, Соляр! Що ви таке

розбазікали ся? — почув ся з далека голос. Се був посесор Свобода, малий, чепурний чоловічок, з осмаленим лицем та чорним волосем. Був легко, по літньому одягнений, в зубах держав люльку, а на руці висїла єму в горі заокруглена тростина.

— Вично вам язик в дорозі, а робота стоїть.

— Папочку, я як-раз заохочував Шимку до праці.

— Язиком — доложив посесор — але не приміром. Соляр, зятяйте собі: Слово завзиває, примір потягає. Коли би було я лише заєдно розказував, а не працював, — чи сидів би так довго у дворі? Мав би те, що тепер маю? Міг би діти свої дати так виховати? Поважали би мене пані, як тепер поважають? Що? Наколи би я був лїнний до праці — чи мав би я певність, що на старі літа буду міг відпочати — як тепер я сего певний? А далі, коли би я був лїнюхував та жив в вигодах і роскошах, чи був би так здоровий і сильний, як нині, — а вже надходить мені друга п'ятдесятка! Тому: працой чоловіче пильно, а Бог тобі поблагословить. Без муки нема науки. А лїнюхови: Хто не робить, не буде ї їсти! — О, мені бути проповідником! Я би — але чому не накладаєте? — запитав, стямивши ся в своїм проповідницькім запалі.

(Далі буде).

золото для врівняння тих сум. Фінансово підтягла Англію війна трансвалська незвичайно, а в людях та воєнним матеріалі нанесла їй неменьші шкоди. Ще не так дуже давно англійське правительствo заявило англійській палаті, що у полудневій Африці має 20.000 війська. Нині чути вже лише про 150.000, ба навіть про 120.000. А мимо сего жадних військ не відкликувано з Африки, все те стоїло ся на жаркім африканським сонці та під цільними боєрськими кулями. Але чи сї величезні жертви принесли Англичанам бодай який успіх? Чи справді опір Боєрів вже слабне і конає? Після урядових виказів страти Англичан вносили: до 4. липня 29.706 людей, до 11. липня 30693 людей, до 25. липня 34.750, а вкінці до 4. серпня 37.797 людей. Отже в першім з виказаних чотирох тижнів Англичани стратили убитих і ранних 1000 людей, в посліднім 3.000 людей. Є се найвисші цифри, які Англія мала до тепер від самого початку війни — більше ніж 2000 жертв тижнево. Отже очевидячки лихо для Англичан не зменьшає ся, а росте з кожним днем.

Однак найгіршим погромом для Англії є моральна деструкція у всіх напрямках: англійське військове тратить довіре до своїх вождів, англійська опінія ганить цілу військову систему Англії, заявляючись тепер голосно за обовязковою службою військовою, а за границя стратила респект перед англійським оружжем.

Новинки.

— **Календар.** Ві второк: гр.-кат. *Успеніє Пресв. Богородиці*; рим.-кат. *Августина*. — В середу: гр.-кат. *Образа Господного*; рим.-кат. *Усікновенє голови св. Івана Кр.* — В четвер: гр.-кат. *Мирона*; рим.-кат. *Рожи*.

— **Родимці!** Присилайте фанти для дяківської лотерії! Купуйте льоси! Фанти належить посилати до канцелярії дяківської лотерії, Львів, Коперника ч. 36 на руки Впр. о В. Яцковського, гроші до Дирекції «Народної Торговлі», Львів, Ринок. *Комітет.*

— В справі слова чести даваного священиками на соборчиках пишуть нам: Як по інших деканатах та і в деканаті холоківським (каменецький повіт) кілька разів на соборчиках давали собі священики слово чести, що будуть переписувати ся зі всіма урядами по руски. Як додержують деякі того слова чести, най послужить письмо о. Франца Громадки зі Сморжева до ц. к. Суду в Лопатині: «No. 44. Uwiedamnia się c. k. Sąd, że wspomiane osoby nie znachodzą się w tutejszych metrykach, gdyż należą do obrzadku rz. kat. Od urzędu parafialnego w Smorzowie dnia 18 sierpnia 1900. Gromadka». — Фе! отче Громадка, що встидаєте ся своєї бесіди та осьміпнете ся перед другими. А де Ваше слово чести, даване на соборчиках? Та ще до того і своє руське імя Громадка переіначуєте на Gromadka! — А понеже в деканаті холоківським є більше таких псевдо-патріотів і т. д., варто би і других подати до публичної відомости, най инші знають, як можна часом спускати ся на слова, дані на соборчиках.

— **Народне віче** в Сокалі відбуде ся дня 4. вересня. Перед вічем о 9. год. рано богослужене в церкві св. Миколая. О годині 11. в готели Зільбера віче з такою програмою: 1) реферат політичний, 2) реферат економічний, 3) реферат про виборчі ординації, 4) внески учасників віча.

— **Для рускої гімназії в Коломиї** має станути новий будинок. Міністерство просвіти довго зволікало зі сею так пекучою справою і аж тепер пристало на построчене нового будинку. В тій цілі заіменовано будівляну комісію, в склад якої входять: Староста Павликівський, як предсідатель, інженер староства Соболевський, старший повітовий фізик др. Рознер і директори обох гімназій Недільський і Скрушневич.

— **Цісарські маневри.** В Яслі панує незвичайний рух. Місто представляє ся як яка мала столиця. Всюда порядок і чистіть небувалі. — Дирекція залізниць приготвила 176 поїздів до перевозу війська; на один поїзд припадає тисяч вояків. Залізничний персонал в Яслі і околиці буде складати ся з більше як тисячі урядників, під проводом самих директорів п. Горошкевича з Кракова і п. Вербицького зі Львова. Всі будки при заліз. шляхах, що перетинають терец маневрів, заосмотрено в телефони. В днях між 8. а 18. вересня будуть урядувати на стації в Яслі оба директори залізниць, кожний зі секретарем і відповідним штабом урядників. — Цісар прибуде до Ясла 10. вересня вночі, а відїде дня 16. вересня.

— **Перемиский і львівський корпус,** що становлять східну армію під командою ген. бар. Гальгочого зїдуть ся 2. вересня під Перемишльом. Львівський корпус розміститься на правім березі Сяну. Запобіжено офіцарських кватир дій-

шло до тої степені, що в Перемишлі прийшло до примусового кватирунку. Межи 2. а 3. вересня східна армія вирушить на поле маневрів під Коросном двома шляхами: дорогою угорською і кравною сяноцькою. Ціна живности підскочила в гору в цілій околиці.

— **Використанє подорожних.** Дирекція залізниць у Львові завела особні поїзди прогулькові в неділі і сьвята до недалеких стацій і знизила на них ціни їзди о половину. Се мабуть показало ся їй недогідним, бо уділену знижку покриває в иньшій спосіб. А що так є, мали ми нагоду пересвідчити ся при відїзді неділішного поїзду прогулькового до Брухович. Поїзд стояв ще около 10 минут на стації, а при двох касах касиери відправляли людей з нічим. Не вільно їм вже було продавати білети. Стереотиповим: «Siadaj rap za Nachzahlung» відправили они не одного прогульковця, а коли всі відправлені поїхали з тим «Nachzahlung», то залізниця не то що нічого не стратила на знижці, а ще могла й заробити.

— **З Нового Санча** доносять, що там по всіх улицах порозліплювано оноді друковані відозви, в яких «семінаричкі матуристи» перестерігають молодіж, щоби не вписувала ся до учительської семінарії і не вступала по зложеню матури до учительського заводу, бо там нема найменшого вигляду на лучшу будучність. Підписані поручають матуристам вступати до почти, залізниць, або до якої-небудь иньшої служби, бо там вдови і сироти мають забезпечену будучність. Поліція нищила розліплені відозви.

— **Нову дефравдацію** відкрито на почті в Товстім. Добустив ся єї жидок, почтовий експедитор і утік в незвіснім напрямі. Шкода, обчислена в приближеню, вноситься тисяч кількасот корон, але слідча комісія, котра виїхала зі Львова до Товстого, віднайде може дещо більше.

— **Напад на почтиліона.** З Красічина доносять, що дня 24. с. м. на почтиліона, везучого почту з Красічина до Перемишля, напали якісь злочинці. В хвили, коли почтиліон гальмував віз, хтось ударив єго тязкою палкою по голові. Удар міг бути смертельним, але на щастє кіл поховнув ся і здер лише шкіру коло вуха. Струя крови бухнула з голови, але почтиліон опамитав ся, затав коні і утік. Жандармерія увязнила вже якогось селянина, підозрілого о злочині.

— **Переїзд царя через Галичину.** Ходить чутка, котра найшла потвердженє в деяких часописях, що цар Николай по повероті з Парижа буде переїжджати через Краків і Львів, удаючи ся з Відня до Букарешту для відвідин румунського короля.

— **Нагана для болгарского князя.** Баварське міністерство залізниць висказало нагану кондукторам і палачам поїзду на просторі між Солногородом а Моваховом за се, що дозволили болгарському князеві Фердинандови відбути подорож на льокомотиві. Гроші, які князь пороздавав кондукторам, по 30 і 50 марок, відослано єму назад, причім заряд залізниць заявив князеві, що постунив собі дуже невідповідно, їдучи на машині.

— **Фридрих Вільгельм Нітче,** німецький філософ, звисний зі сего, що в своїх творах сотворив надчоловіка, помер оноді в домі божевільних в Ваймарі.

— **Китайний мільярдер.** Китайці є переважно убогі. Стрітати там якого богатшого чоловіка, належить до рідкості, а мільярдерів ледви чи кілька найшло би ся. Одним з таких є Лігунгчанг, про якого сьвіт дізнав ся завдяки китайській війні. Жерелом єго величезного майна, обчисленого на звиш мільярд франків, було заведене в «небесній» державі кас, в яких уділювано позичок на застав і гіпотеку. Не вязычий ніякими законами побирав він довільні проценти, не кермуючи ся ніякими зглядами людяности. Другим жерелом єго доходів були величезні плянтації рижу, оброблювані китайськими вояками, що позіставали під єго командою. Плоди з плянтацій доставляв Лігунгчанг цілій армії та накладав за доставу довільну ціну. Не диво отже, що нині зістав він найбогатшим Китайцем.

— **Смерть трицикля в філях Секвани.** Робітник одной парискої фабрики самоходів переїздив через Ке Мішле в Львальво, а що єго трицикель відмовив послугу, зліз з него, аби дійти причини. Злізаючи, забув заложити гамівники, здержуючі рух. Та ледви діткнув ся мотору, допрывадивши єго до порядку, вирвав ся з рук єго поїзд без керманяча і пігнав простєсєнько улицю. За самоходом пустив ся на здогін їздець, і навіть удало ся єму схватити єго раз, але се єму ні-нащо не придало ся, бо розбриканий самохід, відтрутивши їздця від себе, переїхав на поверек хідник і одним скоком найшов ся в філях Секвани.

— **Щепленє віспи на... підосві.** Кожний лікар знає з досьвіду, що в нивішних часах женщины не позволяють щепити собі віспу на рамени. Дятого в остатних часах призначено лідку на віспову операцію. Др. Іван Нерет з Парижа впав на гадку щепити віспу женщинам на підосві. Виравді сей спосіб недогідний є тому, що треба перележати кілька неділь в ліжку, але женщи-

ни радо пристають на такий добровільний відпочинок. Др. Нерет в той спосіб защепив віспу своїм малим донечкам і є певний, що будуть єму за се вдячні.

— **Ц. к. Дирекція залізниць державних оповіщує:**

Часткове знесенє обмежень речинців заладованя і виладованя товарів. — За дозволом ц. к. міністерства залізниць зноситься ся з днем 8. серпня с. р. заведені тут оповіщенєм з червня с. р. ч. 38.316/VI. по мысли §. 69. (7) регуляміну руху, обмеження що-до 6-годинних речинців заладованя і виладованя товарів на всіх шляхах залізничних в Галичині і на Буковині з тим застереженєм, що установлений 6-годинний час заладованя отвертих возів повістає і на дальше обовязуючим.

— **Для техніків.** Матуристи, що мають намір вписатись на політехніку, одержать всякі інформації в товаристві «Основа», ул. Льва Сапїги ч. 19. (vis-à-vis політехніки).

— **Дрібні вісти.** Міністри Каль, Джіованелі і Пен-так одержали гідність тайних радників — В Будапешті помер сербський поет др. Ілія Оглянович. — Ціни їзди електричного трамваю у Львові подорожують в наслідок підвищення ціни камінного угля. — В місточку Угнові згоріло кількасот домів. Звиш 1.000 осіб остало без даху і хліба.

Посмертна оповістка.

О. Іван Топольницький, парох в Соколівці, олеського повіта, львівської єпархії, упокоїв ся в Закопанім в 48. році життя, а в 16. р. сьвященства. В. е. п.!

Телеграми.

Букарешт, 27. серпня. Тутешні дневники доносять, що в ході веденого слідства против співвинників в скритоубійчих замахах, виявило ся наглядно, що на весну аґенти македонського комітету змагали ся піднести загальне повстанє в Альбанії і Македонії проти Туреччини.

Берлин, 27. серпня. Börsen Ztg. доносить, що невагом буде утворене кольоніальне міністерство.

Софія, 27. серпня. Болгарське правительствo фортифікує твердині над границєю Румунії: Відноль, Сістово і Нікополь. |

Царгород, 27. серпня. На покладі корабля «Нігер», який приплинув вчєра до Клязомене, стверджено другий випадок чуми. Хорий належить до корабельної прислуги.

Копенгага, 27. серпня. Недалеко Ісландії найдено бою з написею: «Полярна експедиція Андре-го 1896». Міністер заграничних справ переслав бою шведському послови.

Рим, 27. серпня. З горішної Італії доносять про великі шкоди з причини виліву рік та потоків. Богато залізничних шляхів і телеграфічних ліній перервані. В Кардеса завалило ся 20 домів і погбло 7 людей.

Париж, 27. серпня. Нині приїздить сюда російський міністер скарбу, Віте. Єго прибутє толкують приготованиями для заповідженої царської візити.

Париж, 27. серпня. Приватна депеша з Петербурга доносить сюди, що др. Лейде, як провідник боєрської депутації одержав авдвєнцію у царя і міністра заграничних діл гр. Лямбдорфа.

Преторія, 27. червня. Полковники Баден-Повель і Паґеї наступили на колюмну Девета. Колюмна розбігла ся в розтіч і втекла. Девет правдоподобно лише з кількома товаришами втік в гори.

Гонконг, 27. серпня. Австро-угорські воєнні кораблі «Цісарєва Єлисавета» і «Асперн» прибули сюди в дорозі до Шангаю.

Берлин, 27. серпня. Бюро Вольфа доносить з Тієнтєіну під д. 27. серпня: Япанські війська обсадили насип, який окружає головну часть, т. з. сьвятого міста в Пекіні. До цісарської палати ще не вдерли ся, очікуючи що-до сего інструкції з Токіо. Кажуть, що князі Хінґ і Вановайшао укривають ся в Пекіні.

Льондон, 27. серпня. Після телеграми з Чіянфу, союзні війська зловили ки. Туана.

Бруксєля, 27. серпня. Депеша з Шангаю доносить, що в Ганкав замордовано 19 місіонарів.

Розклад поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го мая 1900.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейського).

поїзд		до Львова		поїзд		зі Львова	
посп.	особ.			посп.	особ.		
приходить о годині				відходить о годині			
1:35	6:10	з	Кракова, Берлина, Варшави, Відня	6:25	до	Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава	
	6:20	з	Чернівців (Іцкан, Галацу), Станиславова	6:30	до	Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний	
	6:46	з	Брухович, шод. від 13. мая до 16. вер. вк	6:43	до	Станиславова, Підвисокого, Потугор	
	7:45	з	Янова	6:35	до	Станиславова, Підвисокого, Потугор	
	7:40	з	Тернополя, Бродів на дв. Підзамче	8:30	8:40	до	Кракова (Відня, Варшави), Стружа
	8:00		на дв. головний	2:55	9:00	до	Скольного, до Лавочного (1. лип. до 15. вер.)
	8:05	з	Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия	9:15	до	Янова	
	8:15	з	Сокала, Рави рускої	9:25	до	Підволочиск, Бродів, Гусятин дв. Підз.	
	8:50	з	Кракова, Відня, Варшави, Пешту ч. Пер.	9:42	до	Чернівців, Станиславова	
	11:45	з	Ядослава і Любачова	10:20	до	Сокала, Белзця, Рави рускої і Любачова	
	11:55	зі	Станиславова (Кересмезе, Потугор)	1:25	до	Янова від 1. мая до 15. вересня в неділі і свята	
	12:55	з	Янова	2:15	до	Брухович від 13. мая до 15. вересня в неділі і свята	
	1:15	зі	Скольного, Стрия, а з Лавочного від 1. черв. до 15. вер.	3:05	до	Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.	
2:20	3:14	а	Бругонич (13. мая до 16. вер. в нед. і св.)	3:15	до	Янова шоденно від 13. мая до 16. вер.	
2:35	5:17	з	Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Підз.	3:26	до	Брухович шод. від 1. мая до 16. вер.	
	5:40		на дв. голов.	3:30	до	Рапшева, Хпрова, Любачова	
1:45	5:45	з	Кракова				
	5:55	з	Чернівців, Іцкан				
	6:00	з	Сокала, Белзця і Любачова				
Ніч							
8:40	7:24	з	Брухович (13. мая до 16. вер. в нед. і св.)	6:10	до	Станиславова	
2:31	8:28	з	Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і св.)	6:13	до	Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні б. а від 16. вер. до 30. марта 1901 щоденно	
12:20	8:50	з	Брухович від 13. мая до 16. вересня шод.	12:40	6:30	до	Кракова (Відня, Берлина, Варшави)
	9:23	з	Янова щоденно від 1. мая до 15. вер.		6:50	до	Лавочного (Мункача, Пешту) Калуша
	9:45	з	Кракова (Відня, Берлина), Ясла, Розвадова		7:10	до	Тернополя дворець головний
	10:00	з	Чернівців, Букарешту, Гусятин, Потугор		7:33	до	Сокала і Рави рускої
	10:15	з	Лавочного (Пешту) Хпрова		7:25	до	Брухович (13. мая до 16. вер. в нед. і св.)
	10:12	з	Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.		9:12	до	Янова від 1. мая до 15. вересня
	10:30		на дв. голов.	2:51	10:40	до	Чернівців і Іцкан
	12:05	зі	Стрия, зі Скольного від 1. мая до 30. вер.		10:50	до	Кракова, Відня, Варшави
	3:12	з	Підволочиск дворець Підзамче		11:00	до	Підволочиск, Бродів дв. голов.
	3:35		на дворець головний		11:25	до	Кракова, Відня, Берлина, Самбора
					4:15	до	Брухович від 13. мая до 17. вер. шод.
					4:45	до	Брухович від 13. мая до 17. вер. шод.

ЗАМІТКА: Пору нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано. Час середно-європейский рівнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейського = 12 год. 36 мин. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць держ. (Львів, ул. Красіцких ч. б) уділяє пояснень в справах залізничних, продає білети всякого рода і розклади їзди.

Контора виміни
ц. к. упр. гал. акц.

Банку
Гіпотечного

2 купує і продає
всякі
папери цінні
і МОНЕТИ

по найдешевшій м курсі денним не числячи ніякої провізії.

— РІК ЗАСНОВАННЯ 1892. —

Товариство взаїмних обезпечень
„ДНІСТЕРЪ“

перше і одинокє руске Товариство асекураційне, припоручене Всч. Духовенству і всім вірним Виросв. Митроп. і Преосв. Еп. Ординариатам всіх трех єпархій, обезпечає будинки, урядженє домашнє, скот, господарскі знарядя, збіжє в зерні і солі, сіно в стогах і будинках против шкід огневих.

Стан фондів гваранційних з днем 31-го грудня 1899 вносятся:

Фонд резервовий	245.814 кор.	52 сот.	486.145 кор. 92 сот.
Резерва премій	148.480	—	
„ спеціальна	1.684	80	
Фонд основний	72.000	—	
„ емеритальний	18.166	60	

Тарифи «Дністера» дуже умірковані, услія обезпечень користні, а шкоди ліквідують ся безпроболочно. До кінця 1899 року вносили виплачені шкоди 1,669.565 кор. 38 сот. Поліси «Дністера» приймає Банк красвий і Каса ощадности у Львові, Коломиї, Самборі, Долині, Святині, Городенці, Тереховлі і Заліщиках при позичках гіпотечних.

На жите можна обезпечитись через «Дністеръ» в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає найкористнійші услія, представляє своїми фондами найбільшу гваранцію і видає поліси і квїти в рускїм язичі. Зголошена о уділенє агенцій в окрестностях, де нема близько агентів «Дністера», приймає ся. «Дністеръ» виплатив агентам по конець 1899 р. провізії 216.714 корон.

Львів, ринок ч. 10. (дім «Просьвіти»).

Товариство взаїмного кредиту
„ДНІСТЕРЪ“

стоваришенє з обмеженою порукою, Львів, ринок ч. 10
(дім «Просьвіти»).

уділяє позички за оплатою 5 1/2 % і 1 % додатку на кошта адміністраційні, властителям ґрунтів і господарств до 500 корон за порукою двох відповідних ручителів або за інтабуляцією, над 500 корон тільки за інтабуляцією на першій місци, до сплати в ратах на 3 до 10 літ. Св'язицники, не посідаючі реальностей, мусять крім поруки двох ручителів предложити еще полісу житєву; обезпечитись можна через «Дністеръ» в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові після всяких можливих комбінацій.

Згаданє Товариство приймає вкладки до опроцентования від членів і третих осіб по 4 %.

Удїл членський вносить 50 кор., вписове 2 кор.

Членом буті і позичку дістати може тільки член обезпечений в «Дністеръ».

Інформації уділяє Дирекция листовно або агенти Товариства взаїмних обезпечень «Дністеръ».

Артистичне заведење ритовниче малярства шильдів. відливаня, таблиць, виріб печаток кавчукових і великий вибір кавчукових друкарень

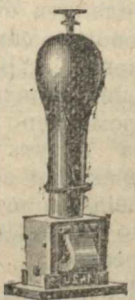
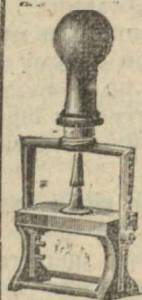
Генрик Шапіра

Львів, ул. Коперника ч. 3 (побіч аптеки Вп. Міколяша).

Виконує дуже красно всілякі роботи, а іменно: печатки кавчукові і металеві для громад і урядів парохіальних. Шильди мальовані на шклї, дереві, блясі та полотні. Всілякі лякерования, позолочуваня хрестів. Таблиці і шильди лянї з ріжних металів, таблиці нагробні і назви улиць, числа на доми.

ґравури на металю та дорогих камінях, печатки, штанци, відзнаки, букви, монограми, герби і ґузики до упряжи та лїберії. Марні печаткові, блячки шпунт. для броварів. Нумератори і стемплї на датум. Обцяги до пльомб, шабьони. Краска до печаток та хемічна краска до білизни.

Цїниики даром і франко.

Всілякі
КУПОНИ
вильсовані
цінні папери
виплачує без потрученя
провізії або коптів
Контора виміни
ц. к. упр. гал. акц.
БАНКУ
Гіпотечного.